DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 25 april 1996 *

I mål C-274/93,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Xavier Lewis, vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

sökande,

mot

Storhertigdömet Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg, genom att underlåta att inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 86/609/EEG av den 24 november 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål, inte har uppfyllt de skyldigheter som åligger det enligt artikel 25 i nämnda direktiv samt artiklarna 5 och 189 i EEG-fördraget,

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. N. Kakouris samt domarna G. Hirsch (referent), F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn och J. L. Murray,

generaladvokat: F. G. Jacobs,
justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntligt yttrande har avgivits vid sammanträdet den 12 oktober 1995 av kommissionen, företrädd av juridiske chefsrådgivaren Rolf Wägenbaur, i egenskap av ombud,

och efter att den 23 november 1995 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Genom en ansökan som har inlämnats till domstolens kansli den 12 maj 1993 har Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av artikel 169 i EEG-fördraget väckt en talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg, genom att underlåta att inom den föreskrivna fristen vidta och/eller meddela kommissionen de åtgärder som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 86/609/EEG av den 24 november 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål (EGT nr L 358, s. 1, nedan kallat direktivet), har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som åligger det enligt artikel 25 i nämnda direktiv och artiklarna 5 och 169 i EEG-fördraget.

2 Enligt artikel 1 i direktivet är syftet med det att säkerställa en tillnärmning av de bestämmelser som fastställts genom lagar eller andra författningar i medlemsstaterna för att undvika att inrättandet och funktionen av en gemensam marknad störs, framför allt genom snedvridning av konkurrens eller genom handelshinder.

3 Enligt artikel 25 i direktivet skulle medlemsstaterna före den 24 november 1989 införa de bestämmelser i lagar och andra författningar som var nödvändiga för att följa direktivet och genast underrätta kommissionen om detta genom att överlämna texterna till de bestämmelser i den nationella lagstiftningen som de hade antagit inom det område som omfattas av detta direktiv.

4 Eftersom kommissionen inte fick något meddelande om åtgärder som vidtagits eller förfogade över några andra uppgifter som skulle ha gjort det möjligt för den att dra slutsatsen att Storhertigdömet Luxemburg hade uppfyllt sina skyldigheter som följer av direktivet, tillsände kommissionen den 4 september 1990 Storhertigdömet Luxemburg en formell underrättelse. Eftersom Storhertigdömet Luxemburg inte svarade på denna, avgav kommissionen den 20 maj 1992 ett motiverat yttrande, som inte heller besvarades. Det är under dessa omständigheter som kommissionen har väckt förevarande talan.

5 Storhertigdömet Luxemburg, mot vilket talan har väckts rättsenligt, har inte inom den utsatta fristen inkommit med något svaromål.

6 Storhertigdömet Luxemburg tillsände den 28 maj 1993 kommissionens rättstjänst en skrivelse genom vilken det meddelade kommissionen texten till lag av den 15 mars 1983 om skydd av djurs liv och välbefinnande (loi du 15 mars 1983 ayant pour objet d'assurer la protection de la vie et le bien-être des animaux) (*Mémorial* A, nr 15, av den 19 mars 1983, s. 306, nedan kallad den luxemburgska lagen).

7 Genom en skrivelse av den 8 december 1994 har kommissionen yrkat att domstolen i enlighet med artikel 94.1 i rättegångsreglerna skall meddela tredskodom genom att bifalla dess yrkanden som går ut på att domstolen skall

"fastställa att Storhertigdömet Luxemburg, genom att underlåta att inom den föreskrivna fristen vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 86/609/EEG av den 24 november 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål, har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som åligger det enligt artikel 25 i nämnda direktiv samt artiklarna 5 och 169 i EG-fördraget".

8 Kommissionen grundar denna inställning på vissa bestämmelser i direktivet som enligt dess åsikt inte har genomförts med den luxemburgska lagen.

9 I det föreliggande fallet skall domstolen meddela tredskodom. Den skall därför enligt artikel 94.2 i rättegångsreglerna undersöka om talan kan prövas och om sökandens yrkanden framstår som grundade.

10 Vad gäller upptagande till prövning skall det påpekas att kommissionen har yrkat att domstolen, efter en undersökning av den luxemburgska lagen, skall fastställa att nämnda direktiv har införlivats bristfälligt och således oriktigt, medan kommissionen i ansökan — på grundval av det motiverade yttrandet i enlighet med artikel 169 i fördraget — anförde kritik mot uteblivet införlivande och underlåtenhet att meddela de åtgärder som vidtagits för införlivande.

11 Med avseende på detta skall det erinras om att det framgår av domstolens fasta rättspraxis (se bland annat dom av den 12 januari 1994, kommissionen mot Italien, C-296/92, Rec. s. I-1, punkt 11) att föremålet för en talan enligt artikel 169 i fördraget avgränsas genom det administrativa förfarande som föreskrivs i denna bestämmelse. Möjligheten för den berörda staten att inkomma med sina synpunkter utgör nämligen en grundläggande garanti som eftersträvas med fördraget och ett väsentligt formkrav för förfarandet som avser att fastställa en medlemsstats fördragsbrott. Talan kan följaktligen inte grundas på andra anmärkningar än dem som har angetts i det motiverade yttrandet (se även dom av den 17 november 1992, kommissionen mot Nederländerna, C-157/91, Rec. s. I-5899, punkt 17, och av den 28 april 1993, kommissionen mot Italien, C-306/91, Rec. s. I-2133, punkt 22).

12 Vad gäller det förhållandet att kommissionen sedermera — efter att talan har väckts — genom att göra gällande ett antal bestämmelser som inte införlivats i den luxemburgska lagen, har yrkat att domstolen skall fastställa att Storhertigdömet Luxemburg inte har vidtagit alla de åtgärder som är nödvändiga för att följa direktivet, skall det påpekas att en fastställelse av detta förutsätter en detaljerad undersökning av den luxemburgska lagen för att kontrollera vilka av direktivets bestämmelser som inte har införlivats på ett riktigt sätt. Denna situation kan inte heller jämföras med den situation då en medlemsstat efter det administrativa förfarandet har vidtagit vissa åtgärder för införlivande utan att emellertid ha införlivat alla bestämmelser i direktivet och då kommissionen på grund av detta har begränsat sina yrkanden till att gälla de bestämmelser som ostridigt fortfarande inte har införlivats (se bland annat dom av den 14 december 1995, kommissionen mot Irland, C-132/94, REG s. I-4789).

13 Domstolen kan emellertid endast företa en sådan prövning på grundval av ett administrativt förfarande som har gjort det möjligt för den medlemsstat som är svarande att ta ställning till kommissionens anmärkningar avseende det bristfälliga införlivandet av vissa närmare angivna bestämmelser i direktivet. Varken den luxemburgska lagen eller dessa anmärkningar har dock någonsin tagits upp under det administrativa förfarandet i det föreliggande fallet.

14 Kommissionens talan skall följaktligen avvisas.

Rättegångskostnader

15 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om så har yrkats. Även om sökanden tappat vad gäller föremålet för tvisten, såsom det framgår av dess inlagor, finns det skäl att konstatera att talan — i den ändrade form den har fått genom inlagorna — har väckts på grund av svarandens bristfälliga samarbete och att denna följaktligen i enlighet med artikel 69.3 andra meningen i rättegångsreglerna skall förpliktas att ersätta alla rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

1) Talan avvisas.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

Kakouris Hirsch Schockweiler

Kapteyn Murray

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 april 1996.

R. Grass

Justitiesekreterare

C. N. Kakouris

Ordförande på sjätte avdelningen